

Tato práce se zabývá postavou řeckého boha Herma jeho proměnami od archaických představ až po jeho podobu Mercuria v hermetické tradici a alchymii. Pozornost je věnována jeho proměně v olympského boha, kterou prodělal v homérských dílech, jeho podobě božského dítěte a jsou zmíněny jeho vztahy k některým z dalších bohů olympského pantheonu. Další výrazná změna je pak zaznamenána v období helénistického náboženského synkretismu, kdy se řecká kultura a její bohové dostaly do styku s orientálními a egyptskými kulty. Závěr práce je věnován podobě Herma jako Mercuria alchymistů, ve které jako jediný z řeckých bohů přetrval až do 17. století.